

Hellen Rinell
13 Hunan Road
T s i n t a o.
Shantung. CHINA.

Mölndal den 15 dec. 1948.

N:r 251.

Älskade min lillasyster!

Det är onsdag middag. I morse fick jag ditt kära brev nr 12 av den 1 dec. jämte bilaga om resan Kiaohsien-Tsingtao tur och retur. Den har herr Hansson just fått låna.

I lördags var vi vid Brittannia och följde av våran lella. Det är eller känns så överkligt att hon är iväg och att jag väl knappast får se henne mer i den här underliga världen. Men jag hoppas att hennes väg är tillrättalagd av Himmelens Gud. Och då är det ju inte så väsentligt om jag får se henne eller inte. I går gick hon ombord på amerikanaren - jag vet inte vad han heter. Men dom har pjäsen på ett kort hemma.

Av detta förstår jag du att hon inte kunde ta med sej de saker du skrev om och som jag förvarar. Få se hur det blir när Lalli reser.

Dodo kom alltså lördagskvällen den 4 ds med göteborgaren. Ruth och Gull-Britt mötte henne. Sedan sprang hon mest på stan och köpte och sedan hem för att packa det köpta eller gåvan. Inte för att man har fått se någotdera. Jag fick inte ens se det hon fick av mej. Det var en lampa, som hon själv tog ut hos Kajsa. En duk, som väl skulle vara något slags julklapp, köpte jag nu efter hennes eget val, så den såg jag ju. Det var allt. Jag har själv beställt en sådan duk till mitt bord då det är långt. Hålsömnen har jag låtit sy på min. duk, Men jag tyckte att Dodo kunde sy sin själv på vägen. Hon hann inte ens att börja på den hemma. Men tullen sa inte knyst om någonting. Hon fick bara betala övervikt med kr. 33:-. Till England alltså. Många minuter har jag inte fått prata med Dodo under hennes 20-åriga liv. Dagen innan båten gick kom hon upp till mej en stund på kvällen. Då började hon att fälla den konstsilkeduk hon fick av sin mamma någon gång. Men den var ju inte tvättad. När hon suttit en liten stund såg jag hur trött och sömning hon var så jag sa till henne att hon behövde inte stanna utan gå hem och lägga sej. Och det gjorde hon. David åkte med henne då hon for ner med godset. Och allt gick bra. David och jag sa till varandra att vi ha aldrig sett att hon var så lik sin mamma, som nu. Det är tydligen bara åren som skiljer er åt. Hon verkade pigg och kry och strålande glad - det sista är ju lite försmädligt för en annan. Men det har ju sin förklaring.

Vad ni är för ett underligt folk i ett underligt land! Hoppas Oscar klarade av sin konferens med vederbörande.

Nu ville jag önska er alla en god jul, så god som den kan bli. Hoppas att Gunnar är kry när julen kommer. Han är visst en sån där som du, som allting låder vid. Jag skall väl träffa Sonja någon gång i jul hoppas jag. Jag har köpt en liten förlovningspresent till henne, vilken jag dock inte ville kosta porto på till Stockholm.

Må ni få erfara allt Guds goda ni modiga och uthålliga av Hans tjänstefolk. Jag hörde en gång i Holsby Otto Byström tala över Paulus-orden till Timoteus, som han visst tog från engelskan om jag inte minns fel. "Tag också du din del av strapatserna för Guds rike"

Otaliga hälsningar till er alla. Vår kärlek omsluter er.

Jim Ljung